

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

De-a rîpa...

(Sc.) Se presintă viața politică-socială de azi a Ungurilor în două mari contururi, foarte caracteristice: *șovinism și fanfaronada* în exterior, *corupție și decadență* în interior. Contururi esențiale celor porți de-a rîpa...

Guvern și opoziție, de toate speciile, șefi și mameluți, stăpâni și slugi, toți din patriotica armadă judeo-maghiară, în fond aceiași sunt pe de-arindul: fanfaroni și corupți. Numai forma se schimbă, mai bine zis se maschează, după firi, necesități și tendințe, toate detestabile.

S'au auzit mai ieri alaltăieri acorurile învechite ale unei nouă *paname maghiare*: afacerea societății de mine „Fortuna”.

Casul, în sine banal deja în Ungaria și foarte des repetit, e, din alt punct de vedere, foarte interesant și semnificativ pentru stările de profundă corupție și șarlatanerie, ce domnesc azi între guvernății ca și între opoziții nostri. Toți de-o pănură.

E drept, panamele, scandalurile și pungășiile cele mai sfruntate, sînt la ordinea zilei pretutindeni. Numai căt nu în aceleași măsuri și nu de același calibrul. Pretutindeni însă — afară de Ungaria — toate „afacerile” de timbru acestora se dau iute pe față, cu ceremonia convenită. Se face șgomot mare, se pornesc cercetări severe, opinia publică, alarmată odată, stă neclintit și continuu vigilentă, — și urmarea e, că vinovații își primesc osînda de care înșiși s'au învrednicit: ori se nimicesc ori cad nimiciți, socialicește și moralicește, obiect de dispreț și de oroare al opiniei publice.

Așa s'a întemplat în *Francia* cu celebra „afacere” *Panama*, unde deputații și miniștri au căzut sub oprobiul general, unde scandalul nu s'a făcut mușama, ca la noi bunăoară, ci încă și azi decurge cu îndoită severitate și controlă; așa s'a întemplat în *Italia*, în faimoasa „afacere” a băncii din Neapole, poreclită *Panamino*, „afacere” care are drept urmare punerea sub acuză a unui prim-ministru, și încă epocal, a lui Crispi, cu un cuvînt așa se întempla, mai corect zis se procedează, căci e o lucrare conștientă la mijloc, — în ori-ce țeară unde se ivesc asemenea „afaceri”, toate de rușinos și josnic *fond moral*, toate provenite din afurisita de rîvnă după... *fond material*. Numai în Ungaria

se fac lucrurile altfel, *pe dos*, ca toate ce se întemplă și se servesc la noi.

Să nu se creadă, că Ungaria ar fi înapoia civilizației moderne în chestia panamalelor. În frunte, se poate, în urmă însă nici decum, ar fi incompatibil cu orgoliul național al Ungurilor, orgoliu înviorat de genialul instinct jidovesc de conservarea proprie... prin despozierea altora.

La noi, ca și alt undă, se fac berechet „afaceri”, mari și mici, panama și panamino, pe cum sînt și „eroii”. Și se fac asemenea afaceri cu multă rîvnă și într-o organizație de admirat. Adevărat sistem de... exploatare hoțască. Fac „afaceri” miniștri, le stau alături deputații mameluți, răspund credincios ecou fișpanii de prin provincii — vicinistiții — îi imităază după puteri înfinită ceată de slujbași de toată categoria, până la ultimul diurnist. Asta la cei guvernamentali. La opoziții același lucru. Șefi și gregari, marcanți și mai puțin marcanți, fac și ei ce pot în „afaceri” d'al d'astea, ba une-ori se înversunează într'atât, că odată cu capul nu se lasă întrecuți de... infamul de guvern.

Ei, pîn'aci ar merge toate ca airea, ba mai neted chiar, pe o formă, cu o rafinerie și într-o activitate mai — perfectă!

E totuși o enormă deosebire.

La noi toate „afacerile” acestea se fac într-o adorabilă *timuire*, cu o discreție vrednică de cele mai înalte și mai momentuoase acte diplomatice, și într'un minunat asentiment general al „eroilor”. Ear' când cu toate acestea, ghiarele mței ies nițel din sac, „cei chemați” nu pregetă a alerga într'un suflet la locul lor, nu întrelasă o clipă a-și face *înșiși* datoria. Și au tot dreptul, sireacii, căci dacă numai odată *alții* ar fi aduși să împlinescă ceea-ce înșiși se grăbesc a împlini, — doamne, bine știu că n'ar mai fi urmă de ei și de slăvită poroia lor!

Se descopere o asemenea „afacere”. Ungurii noștri știu ce fac: nici indiscreții ca alți „colegi”, nici nesocotiiți nu s'arată. Se împart, de obște, în două cete. Amîndouă foarte cinstite, dar' foarte, nu numai eac'ășa. Și unde nu-mi încep o anchetă morală de să tot caști gura! Unii tipă și sbeară în numele moralei obștești, ceilalți stau gravi și așteaptă osînda pe care o merită foștii lor tovarăși, de cari acum se despărțesc... în numele onoarei și binelui public. Dar' asta numai ca de ochii lumii: pentru opinia publică. Trece vreme — și ce se

vezi? Conștienții investigatori, după severe cercetări, află că lucrul nu stă tocmai așa pe cum se da prin ziare. Ba că e exagerat, ba că cutare vinovat, de fapt criminal ordinar, a fost nebulă, ba că una ba că alta... Cei cu tărăboiul nu tac firește, dintr'odată, pe urmă însă, conștienții ori inconștienții, de bună sau rea credință, tac și ei. Așa se face toată „afacerea” mușama, restabilindu-se liniștea necesară pentru... acțiunile viitoare, la cari nu arare-ori iau parte, ca de rîsplată, chiar cei-ce strigau mai tare la început.

De cele mai de multe-ori însă nici atata nu se face. La ce? Nu-i o mușama admirabilă de preferit unui galăgios scandal, care ar compromite „onoarea națiunii și a patriei”?!

Așa pare a se face acum cu „afacerea” societății de mine „Fortuna”, de care am scris deja. Foile ungurești, cu două excepții, nici notă n'au luat de scandal. Au lăsat tema — sigur nu de voe! — pe mîna presei vieneze. Și foile vieneze au descoperit lucruri de necrezut. Ar fi compromițati în „afacere” chiar și fruntași ai politicii ungurești, și încă matadori ai independenței dela 48, ca *Csávolcszky* Lajos, redactorul dela „Egyetértés”, deputatul kossuthist *Hoitsy* Pál, ba chiar și șeful... *Kossuth* Ferencz.

Dar' asta o zic numai foile vieneze, cu alte cuvinte numai Nemții cei „hunczui”. Foile ungurești tac, tac de se temeri de atata prudență. Vor fi, le credem, mari interese în joc, cu cari nu-i bine să hasardezi, ales când te știi — fără noroc, adevărat fără prea multă cinste, căci cinstea e azi numai *norocul* la ono-rabilii „eroi” sau candidați de „eroi” în ale *pana-misticii*, de ni-se iartă acest cuvînt.

Faptul însă, ori-ce s'ar întreprinde într'unăbușirea lui, ori-ce mijloace *mistiche* s'ar folosi într'un *mistică* lui, — rămâne. Rămâne, că fruntași ai parlamentului unguresc, corifei ai opoziției ungurești sînt și ei implicați în „afaceri”, neplăcute la început și penibile în sfîrșit. Rămâne, că nu numai oamenii stăpînirii se dau fatale corupții, ci și de aceia cari le fac opoziție, opoziție tocmai pentru a putea ajunge ei în pielea lor. Rămâne, zis reasumat, că întreaga viață politică-socială de azi a Ungurilor pe putregiunea demoralizării și corupției își are temeliile și că paradarea cu șovinismul „patriotic” și fanfaronada cu cavalieris-

mul tradițional, de cari nu aflăm aici locul a mai vorbi, sînt numai măști de carneal.

Că opinia publică ungurească nu vede toate acestea, ci liniștit își urmează traiul bolnăvicios de somnambulism, cu inima și mintea înnegurite, ear' cu fantasia aprinsă de nebune visări după utopii șoviniste, — puțin ne împoartă.

Veghem noi, Nemaghiarii, urmărind noi în toate fazele sale, pînă în cele mai subtile amănunte, simptomatice *proces de putrefacțiune* ce a cuprins societatea dirigită ungurească, pentru-ca gata să fim la timpul seu a curății pămîntul de ruinele netrebnice.

Legile firei nu cunosc puteri, cari să le schimbe, își urmează regulat cursul lor veacuri de veacuri nestăpănit.

Ce-i pornit de-a rîpa, — în prăpastie se va opri, acolo de unde nu mai e re-înțoarcere.

Ce-i deja în descompunere, — ruină și pulbere se va alege, ca loc și libertate să lase elementelor sănătoase.

Stăm noi azi în expectativă, căci ne știm menirea și respectăm neștrămutatele diriguiri ale firei.

Măne însă, când procesul se va fi sfîrșit, când se va fi împlinit veacul lor, ne vom vedea noi la data noastră: în lături se dăm ruinele rămase, ca — *lumină se se facă ochilor noștri și ca stăpâni pe ale noastre noi să fim!*

Sibiu, 21 Iulie n.

Semne de — capitulare. *Magyarorszag* serie, că baronul Bánffy a trimis pe deputatul *Gajdary* și *Pulszky* la *Eötvös Károly*, ca să-l propună împăcare, pe baza unui compromis, care ar fi următorul: Partidul independențistilor se sîsteze obstrucția contra proiectului de lege despre darea de zăhar. Primindu-se acest proiect de lege în dietă, se va continua discuția asupra celui-alt proiect de lege, referitor la introducerea noii proceduri penale în Ungaria, cu care ocaziune, la §-ul 16, opoziția va pute propune o modificare potrivită, pe care o va accepta guvernul și partidul guvernamental. Tot foia numită zice însă, că partidul independențistilor nu cedează nimic din punctul seu de vedere și cere abandonarea întregului paragraf.

Bă-ffy va fi silit în cele din urmă să se învoiască și la aceasta, dar' atunci cum rămîne cu... funia ministrului de justiție Erdélyi??...

Să o știe Baden!... Deputatul austriac *Dr. Gregor* a rostit o vorbire politică într'o adunare de popor, ținută în orașul *Schlan*, în care 'și a spus părerea, că ordinațiunile guvernului Baden, referitoare la limbă, nu au însemnătatea aceea pe care li-o atribuesc Cehii. Guvernul nu e atât de tare ca să poată da piept cu atacurile opoziției unite a Nemților, *Maghiarilor* și a străinătății. Din lupta începută Nemții au să iasă învingători; de aceea poporul german să fie treaz, căci va sosi timpul când Nemții vor ajunge la guvern.

Cu ajutorul *Maghiarilor*? Bună proptă 'și-au ales. Dar' e bine că Baden să o știe aceasta. Să o știe și să... tremure de frica *Maghiarilor*!

Alianța turco-română. Presa se ocupă mereu cu tratatul care se zice că s'ar încheia între Turcia și România, și-l află, în cas că s'a legat cu adevărat, de foarte natural. Astfel ziarului oficial al guvernului unguresc, tipărit în limba franceză, „*Revue d'Orient et de Hongrie*”, i-se scriu din Constantinopol, privitor la încheierea unei convențiuni militare între Turcia și România, următoarele: „Faimale despre încheierea acestui convenții nu trebuie să pună în mirare lumea politică. E posibil și în destul de logic, ca imperiul otoman să-și asigure concursul activ al României, care la rîndul ei poate avea interes în această parte. Misiunea lui Munir-Pașa la Sinaia, audiența și decorațiunea conferită ministrului român la Sinaia, sînt probe că se petrece ceva important. România e singurul din statele balcanice, care n'are pretențiuni de extensiune în detrimentul Turciei, ear' propaganda în Macedonia țintește numai la manșinerea statului *quo actual*, pentru desvoltarea liberă a elementului român. Faptul acesta dă de gîndit Bulgarilor și Sîrbilor, dar' Europei se arată ca o nouă manifestățiune de liniște în Orient, și prin urmare o garanță mai mult pentru pacea generală”.

Frații se împacă! E vorba, că cele două fracțiuni ale partidului independențistilor, Kossuthiștii și Ugroniștii, să se împacă și să se unească într'un singur partid. Aceasta se deduce din dese conveniri amicale, cari au avut loc în timpul din urmă între conducătorii acestor fracțiuni.

Estă rezultatul politicii de brutalizare a guvernului. Cei asupriți își unesc puterile.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

UN SFAT

(Pe albumul domnișoarei L.).

E atît de plină lumea
De șireți și farisei,
Cari cu vorbe dulci se 'ngîndă,
Înșelându-se 'n de ei,

Că de-ai sta s'alegi neghina,
Să distingi ce e curat,
Sigur te-ar seduce-atuncea
Pătimașul roiu turbat...

— Deci, de vrei să nu te 'nșele
Și pe tine, suflet blînd,
Ca iluziile-ți sfînte
Să le ventură-n curînd,

Nimănui credință nu-i da,
Rece fi la tot ce vezi,
Că se sbate și se luptă;
— Numă-n tine să te 'ncrezi!

Ascanio.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onțor.

(Continuarea 20.)

(Reproducerea interzisă).

Pădurarul era decis a duce până în sfîrșit această expediție aventuroasă? Da, hotărîrea sa nu au schimbat-o întemplările din noaptea trecută. Ce-ai zis și ți faci: aceasta era devisa lui, după-cum știm. Nici vocea misterioasă, ce l'a amenințat personal, în sala cea mare dela „Regele Matia”, nici fenomenele neexplicabile de tunet și lumină, al căror martor ocular a fost, nu-l puteau împedeca de a intra în lăuntrul castelului. O oară îi e de ajuns să percurgă galeriile, să viziteze turnul, și după ce își va fi împlinit promisiunea se va reînțoarce în Mățești, unde poate să sosească până la amiază.

Ce privește pe doctorul Părăian, dînsul nu era decât o mașină inertă, neavînd putere nici de a rezista, nici de a voi. Mergea încot'o îl împingea. Dacă cădea jos, nu se mai putea ridica. Groaza nopții trecute l'a hăbăuit de tot, și nu făcî nici o observare, când pădurarul, arătînd spre castel, îi zise:

— „Să mergem!”

Se făcuse ziua, și doctorul s'ar fi putut reînțoarce în Mățești fără teamă de a se ră-

tăci prin pădurile Pleșii. Dar' nu ne e permis să-l socotim de merit, că a rămas cu Niță Stan. Dacă n'a părăsit pe conșoțul seu, și n'a luat drumul către sat, era pentru-că nu mai cunoștia situația, în care se afla, pentru-că nu era decât un corp fără de suflet. Când pădurarul l'a dus cu sine către marginea șanțului, el nici nu s'a mai opus.

Dar' era oare cu puțință să străbată în cetate pe aiurea, decât pe poartă? De aceasta voia să se convingă Niță Stan înainte de toate.

La zid nu se vedea nici o gaură, nici o surpătură, nici o crepătură, pe unde ar fi putut intra în lăuntrul fortăreței. Era chiar surprinzător, că acești muri vechi au rămas așa de bine conservați — ceea-ce se putea atribui numai grosimei lor. Urcarea până la parcană se părea imposibilă, pentru-că aceasta era peste șanț, la o înălțime de vre-o 50 de urme. Se vedea deci, că Niță Stan, în momentul, când era să intre în castelul Carpaților, avea să dea peste obstacole de neînvins.

Spre fericirea — sau mai bine spre nefericirea lui — se afla de-asupra porții un fel de deschizătură, sau o gaură unde de altădată se puneau țevă unui tun. Așadar servindu-se de un lanț al podului mișcător, ce ajungea la pămînt, pentru un om harnic și tare ca el nu era greu să urce până la deschizătura aceea. De larg era destul de largă ca să poată trece, și dacă cumva n'ar fi fost asuprată din lăuntrul, Niță Stan sigur ar fi putut să intre în curte.

La prima privire înțelese, că nici nu poate să proceadă altfel, și urmat de doctorul cel inconștient, coborî pe o parte mai puțin piezișă în lăuntrul șanțului de apărare.

Cât ce ajunseră în fundul gropii, vîzură că era plină de pietri printre care crescuseră buruieni selbatice. Nu știau unde să-și pună piciorul, nu știau oare printre ierburile acestei gropi umede nu vor fi ascunse mii de reptili veninoase.

În mijlocul gropii și parale cu zidul era un canal vechiu, mai de tot desert, prin care ușor puteai eși afară.

Niță Stan, neperzîndu-și nimic din energia sa fizică și morală, înainta cu sînge rece, în vreme ce doctorul îl urma mecanic, ca un dobitoac ce-l duc de funie.

După-ce a studiat canalul, pădurarul merse ca vre-o 20 de pași până la fundamentul zidului, și se opri lângă poartă, chiar în locul unde atîrna lanțul. Acățându-se cu mînilor și cu picioarele s'ar fi putut urca până la arcul de de-asupra porții.

Evident, că Niță Stan nu voia să oblige pe doctorul, ca să-l urmeze în acest asalt. Un domn așa de gras nici n'ar fi putut încerca așa ceva. Se mărgini deci a-l scutura numai bine, pentru a-l face să înțeleagă de ce e vorba, și-i recomandă să rămîie în fundul gropii, fără a se mișca.

Apoi începî a se urca de-alungul lanțului în sus. Nu era aceasta decât un joc pentru musculatura lui de muntean.

Dar', când doctorul se vîzu singur, earăși îl cuprinsese spaima. El cătă în jur, privi pe conșoțul seu atîrnînd deja la vre-o 12 urme de-asupra pămîntului, și strigă cu o voce înăbușită pe jumătate de spaimă.

„Stai!... Niță... stai!”

Pădurarul nu-l mai asculta.

— Haide... haide înapoi... că de nu eu merg! strigă doctorul, succedîndu-i acuși să se ridice pe picioarele sale.

— Pleacă! exclamă Niță Stan.

Și continuă de a se urca încet de-alungul lanțului dela podul mișcător.

Doctorul, într'un paroxism de frică, încercă să iasă din șanț, cu gîndul să se urce pe platoul Orgalului, și se o iee cît va pute de grabnic către sat...

Dar', eată minune! Aducîndu-și aminte de cele ce s'au petrecut în noaptea trecută, el nici nu se putu mișca... Picioarele îi rămaseră pe loc, ca și cum ar fi fost ținute la pămînt... Nu mai putea să pună un înaintea celui-alt... Nu!... Călcăiele și tălpile cismelor îi erau ca și cleite de pămînt... Par' că fi fost prins în cușcă!... În starea aceasta era cu mult mai încremenit, decât să-și poată da seamă... Probabil că cuiele cismelor îl opriau de a se mișca.

Ori-cum, sermanul om sta pe loc ca o statuă... Era ținut la pămînt... Ne mai putînd striga, da numai desperat din mîni... Ai fi zis, că vrea să scape din ghiarele unui polip, care se întinde asupra-i din pămînt...

Niță Stan ajunsesese de-asupra porții și puse mîna pe un fer, pe care era așezată una dintre ținile podului mișcător...

Un strigăt de durere resună, apoi aruncat îndărăt, ca și cum ar fi fost lovit de fulger, se mai prinsese încodată de lanț, în mod instinctiv, și se rostogoli în adăncimea șanțului.

— „Bine a zis glasul acela c'o să pățesc rău!” murmură dînsul, și-și perdu conștiența. (Va urma).

De prin Bihor.

Crix-Crax.

Dela Oradea-mare.

— Crix-Crax redivivus. — Tot de ale noastre. —

Apoi da, dela Oradea, deși Crix-Crax a mai scăpat din metropola caardăului. Dar gândul meu la tine zboară jalnică cetate. Și apoi cânt și de astă-dată armele și orașul, unde s'a purtat crâncena luptă... Și poți să cânti despre a noastră vestică țeară și despre centrul ei, când vrei și cât vrei!

Crix-Crax redivivus.

Iarăși da!

Ați crezut, că Crix-Crax se va mulțumi cu o carieră meteorică. Și apoi vă scăpați de el?

Dar s'ar putea ca Crix-Crax să-și uite de dragutul Bihor?

Și Bihorul chiar, cum ar fi el fără de un Crix Crax?

Amândoi suntem de o zamă... Adeca vreau să zic, că suntem unul pentru celalalt și fără de oaltă nici că am mai putea fi.

Oradea-Mare e pe cale să-și lărgească Pessagiu Bazar și să-și ridice teatru. Ale noastre chestii pendente când vor fi pe cale de a se rezolvi?

— E un bun angur, nu cări Crix-Crax, ci ține-te zdrăvăni!

S'a făcut atâtea vorbă despre o bancă, încât de se va mai face pe atâtea și nu se va face nici atunci, idea e discreditată pentru todeauna și nu mai rămâne decât a înființa o întreprindere de ceremonii funebre pentru vrednicia și naționala ei astrucare.

Nu știu barem, ca să se fie publicat vre-un convocator pentru ședința constituantă.

— Dar' taci gură, nu cobă! De când ești tu pe acasă, a putut să fie conferență a convocărilor și ai să te trezești numai cu convocatorul publicat.

— Acum vara. S'ar putea pe o căldură ca asta o așa grabnică hotărâre și o executare atât de sprintenă?

O bancă — vezi bine — nu ar fi superlativul dorințelor noastre. Dar' ar fi un epocal angur pentru un început de mult dorit. Și ar mai fi înainte de toate o dovadă, că este totuși în noi încă o scântee a puterii de viață. Ar fi o sporire a încrederii în forțele noastre proprii.

O scrisoare deschisă, la adresa orădanilor.

Se poate în această țeară pacinică și un act atât de revoluționar?

Un băiat și un bătrân încărungiți? Dar' cum se poate?

Naivi și simpli, nu înțelegeți, pentru-că nu știți codul etichetei bihorenești. Un bătrân cum ar putea să stea de vorbă cu oricine? Auzi colo! Parcă am fi cine știe unde! Nu suntem oare în Bihor? Sau ce?

— Dar' e și băiatul sânger din sângele bătrânului și are să iee odată în moștenire ceea-ce el stăpânește azi. Nu are drept să știe de ce va avea parte, ca să moștenească; de bine ori de rău?

— Nu. Se înțelege, că nu. Să aștepte și până la timp să-și vadă de jucării.

— Dar'...

— Nefericite, nu știți codul etichetei bihorenești?

Un anumit Grünwald cu știrea unor oameni de frunte ai orașului, dar' fără de a face o arătare în formă legală, s'a pus de a bătut un colos de iaz până în mijlocul Crișului repede, așa că apa Crișului a făcut un considerabil arc prin pământurile parohiei și școlii române, a parohiei ungurești și a altor vecini de pe celalalt țărmur spălând câteva holde și sporind tot cu atâtea pe ale Jidanului.

S'a cerut să se facă o cercetare la fața locului. Te miri, ce se va alege în urmă și de aici?

Cum? Nu am avea adeca garanții ca să ne alegem cu biruință dreptății?

Un notar s'a împușcat. Alți doi stau sub cercetare disciplinară. Un protopretor de asemenea. Nu e un comitat fericit? Și încă ce drag de protopretor, după toată rânduiala lui Bánffy! Punându-se mai mare vovod peste Jidovii rîndași din 77 sate, a pus toate trebile la cale, cum se potrivește mai bine cu gândurile părintești obăduiri.

Și pentru bani buni — luați nu plătiți de el — s'a mai încunjurat și cu o ceată de supuși birii și câțiva gendarmi...

Ce mai trebuie pentru-ca fericirea să ne fie deplină?

Nu avem garanții, ca dreptatea să iasă învingătoare?

Bihorul și Crix-Crax nu sunt ei unul pentru altul?

O casă națională la Sibiu? Ași pute să aflu cuvintele pentru gândurile ce le am pentru această idee? E barem un semn, că facem ceva pentru înaintarea noastră. E o manifestare a puterii de viață. Și aceasta sporește încrederea în forțele proprii.

Când se va întreprinde și în Bihor ceva, care să sporească încrederea în forțele noastre?

Și când vom rupe cu acel tradițional și secular *après nous le déluge*? După această singură politică, ce s'a practicat de atâtea veacuri în Bihor, nu e mirare, că se apropie potopul de noi; ci că până acum potopul nu s'a năpustit asupra noastră de o mie de ori, ca se ne șteargă de pe sub soare!

Crix-Crax.

Parlamentul maghiar.

Motto: Parturient montes...

Combinațiunea, că prim-ministrului Bánffy i-s'a dat în Viena să înțeleagă, că măsurile energice pe cari le plănuise dînsul să le pună la cale pentru a împedica și înăbuși obstrucțiunea nu vor duce la scop, se adevărește a fi fost temeinică.

Baronul Bánffy s'a mulțumit de-o camdată numai cu aceea, că ședințele dietei să se încheie, nu la 2 ore ca până aci, ci la — 3 ore. Va să zică o oră de lucru mai mult pe zi. Pentru bagatelul acesta a fost păcat să facă Bánffy atâtea pregătiri și să-și citeze întreaga ceată mamelucescă la Budapesta.

Baronul Bánffy și-a chemat adeca credincioșii la o conferență, pe Luni seara, ca să le comunice planurile. La conferență au luat parte toți adicții guvernului. Președintele partidului liberal a deschis-o la orele 7 seara și a dat imediat cuvântul prim-ministrului Bánffy, care a comunicat capetelor preșente că are intențiunea a face propunere în ședința de mâine a dietei, ca *durata ședințelor să se prelungească pe viitor până la 3 ore după amiază*. Aceasta se face pentru a se putea trece mai iute peste obiectele cari așteaptă grabnică deliberare din partea dietei.

— „Dacă pasul acesta — zise Bánffy — care nu are de loc caracter agresiv, nu va fi încoronat de succes, guvernul își va ține de datoriță a se ocupa cu inițierea unor *măsuri mai energice*, pentru-că nu se poate permite ca activitatea mașineriei parlamentare să fie împedecată, și prin aceasta să devină imposibilă viața constituțională”. (Aprobări).

Tisza Kálmán, obstructorul de odinioară, declară că se alătură la vederile ministrului preșident, fiindcă astfel de prelunșuri de ședințe s'au întemplat mai de multe ori dela 1867 încuace, fără a fi provocat ele discuțiuni mai lungi, de oare-ce nime nu le-a declarat de mijloace de forță.

Conferența a luat apoi în unanimitate la cunoștință împărtășirea prim-ministrului Bánffy, i-a strigat un „eljen” obligat, și deputații guvernamentali s'au reasfrit radioși că șeful lor, baronul Bánffy, a mântuit patria și — *parlamentarismul*.

Despre ședința de ieri (Marți) a dietei maghiare, dăm următorul raport:

Ședința se deschide la orele 10. Aproape toți deputații sunt prezenți și așteaptă cu nerăbdare declarațiunile ministrului-preșident Bánffy. Președintele comunică dietei, că înainte de a se trece la ordinea zilei, dl prim-ministru voește să facă o propunere. Baronul Bánffy se scoală, și roagă dieta să se învoească a se prelunșura durată ședințelor cu o oră, astfel ca să se încheie la *trei d. a.*, motivându-și propunerea cu aceea, că prelunșirea aceasta e necesară, fiind-că sunt mai multe proiecte de legi cari trebuie negreșit rezolvate în sesiunea aceasta parlamentară. (Aprobări în dreapta. În stînga tăcere).

Deputatul *Szentiványi Árpád* din partidul național cere cuvântul și declară că partidele din dietă nu au avut cunoștință prealabilă despre proiectul guvernului, și de aceea nu s'au putut consulta asupra lui. Cere ca discuția asupra propunerii făcute să se încheie în ședința de mâine, ca partidele să-și poată statori punctul lor de mâncare.

Baronul Bánffy se învoește, și — se trece la ordinea zilei.

Vorbesc contra proiectului de lege despre darea de zăhar deputații *Barabás* și *Messlénky Pál*, și discuția în general se declară de încheată.

În ședința proxima se vor roști vorbirele finale.

După ședință, șefii partidelor opoziționale din dietă s'au întrunit în conferență, în odașă preșidentului, unde s'au consultat asupra atitudinii ce o vor lua față cu propunerea guvernului. A luat parte la conferență și președintele camerei, *Szilágyi Dezső*.

Congresul sârbesc.

— Adresa de loialitate. —

Am anunțat, că congresul sârbesc a primit în ședința de Sâmbătă proiectul de adresă prezentat și susținut de dl Dr. *Polji* și că proxima ședință a congresului s'a convocat pe ieri, Marți. Se crede, că în ședința de ieri s'a pus la ordinea zilei statutul de organizare al bisericii gr.-ort. sârbești din Ungaria, cu atât mai virtos, că comisarul regesc baronul *Nicolici* a declarat, că până-când obiectul acesta nu va fi deliberat din partea congresului, alte obiecte nu poate permite să se pună la ordinea zilei. Astfel fi sună instrucțiunile primite dela guvern.

Adresa de loialitate votată, întru atâtea se deosebește de adresa minorității, că aceasta conținea și gravaminele Sârbilor, până-când cea primită e un simplu act de recunoștință și mulțumire, și are următorul cuprins:

Maiestatea Voastră, Cesaro - Apostolice, Preagrațioase Doamne!

Congresul național bisericesc al Sârbilor, pururea credincios și loial, convocat prin prealalta aprobare în sesiune pe 29 Iunie a. c. la Carloveș, își ține de cea mai patriotică datoriță, ca reprezentantul poporului sârbesc, a da la treptele înaltului tron al Maiestății Voastre o expresiune sinceră și neînfrântă de credință și alipire, moștenite dela moși-strămoși, de cari clerul și poporul nostru totdeauna și deopotrivă a fost pătruns față de Maiestatea Voastră și înalta casă domnitoare.

Sub scutul Maiestății Voastre locuiesc deosebite naționalități și confesiuni și poporul sârbesc se simte mândru, că în istoria casei domnitoare, totdeauna și în cele mai critice timpuri, s'a bucurat de înalta bunăvoință și grație a Maiestății Voastre și a casei domnitoare! Acestei înalte bunăvoințe a Maiestății Voastre avem să mulțumim, că Maiestatea Voastră la observarea diferitelor valori ce se arată în viața statului, ați binevoit preagrațioasă a vă aduce aminte, că și *poporul sârbesc e apăsător*, întrucât de pildă e timpul suprem, ca și el să s'ajungă în viața sa națională-bisericescă a se bucura de toate drepturile garantate prin legile statului. Numai deosebitelor îngrijiri părintești ale Maiestății Voastre avem de a mulțumi, că s'au delăturat toate pedecile, cari stăteau în calea convocării și ținerii congresului la timpul seu legal. Și numai acceptor îngrijiri a Maiestății Voastre avem de mulțumit, că factorii cărmuitori ai statului nostru au corăspuns dorinței Maiestății Voastre, și așa ni-s'a dat posibilitatea de a ne întruni în sesiune congresuală, după un interval de cinci ani.

Vă încredințăm Maiestate, și vă rugăm să primiți asigurarea, că dacă ni-se dă puțința de a regula afacerile noastre bisericesci naționale în spiritul drepturilor garantate bisericii și poporului sârbesc: noi vom fi cei mai fericiți de a sta totdeauna gata într-o corăspundere părinteștilor intențiuni ale Maiestății Voastre.

Poporul sârbesc în credința neclătită față de constituția patriei comune, ca totdeauna așa și acum în acest congres național bisericesc va îngrijii, ca la nici un cas să nu treacă hotarele, cari în cadrul lor regulează afacerile bisericesci; și va procede legal în spiritul drepturilor bisericesci garantate și față cu raporturile externe ale bisericii, având cel mai ferbinte dor de a întemeia autonomia bisericii sale naționale și a-i asigura o desvoltare regulată a vieții naționale bisericesci.

Când mulțumim Maiestății Voastre, pentru părinteștile îngrijiri, cu cari v'ați îndurat a face posibilă întrunirea acestui congres, Te rugăm Maiestate, a primi expresiunea credinței neclătite și a nemărginitei noastre loialități.

Dumnezeu binecuvinte și lungească la mulți ani firul vieții Maiestății Voastre, Cesaro-Apostolice. Carloveș, 5/17 Iulie 1897.

Congresul sârbesc național.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 150) crede, că întrebarea asupra căreia se va decide și în dieta maghiară este aceasta: „*Reșoiu ori compromis?*” va ceda oare Bánffy, ori-că va desbina din nou opoziția? „*Gazeta Transilvaniei*” încheie astfel:

„Nu ni-ar plăcea o astfel de soluțiune și credem, că mult mai folositor ar fi pentru toată țeara dacă opoziția ar sta morțis pe lângă propunerea lui Ivanka, ca să se retragă proiectele de lege combătute ca rele și ministrul-președinte Bánffy, care a pricinuit această situație, să se retragă”.

Dreptatea (nr. 145 și 146) face comparație între Austria și Ungaria și constată, că

în Austria mai curând ori mai târziu, federalismul se va introduce. Ear: „introdus odată federalismul în Austria, neapărat că el și în Ungaria trebuie să se introducă. Asta e concluziune logică!”

La școala de cadeți!

În zilele acestea mulți părinți îngrijați de viitorul fiilor lor vor sta la grele îndoeli, că oare în ce direcțiune să-și pornească pe viitor, ca să-și fericască mai bine. Între multe cariere, ce se deschid astăzi omului harnic, ținem să relevăm *cariera militară*, care întemsempregiurările politice de astăzi, singură a mai rămas curată de șovinismul, ce a copleșit totul, punându-se în calea înaintării fiilor de Român. Aici în Sibiu am văzut de multe-ori, cu satisfacție și mândrie, elevii români dela *școala de cadeți*, cari fiind mai toți distinși pentru progres și bună purtare, ne-au mărturisit și iubirea, ce o au pentru strălucita carieră, ce și-au ales.

Eată de ce îndemnăm pe părinți să nu uite de *școalele de cadeți*, și de ce publicăm cu plăcere următorul articol informativ, ce ne vine din partea militară:

Din mai multe întrebări, ce ne-au venit, vedem, că chiar în cercurile mai inteligente ale populației domnesc păreri foarte greșite asupra scopului și însemnătății școalelor de cadeți, și că mulți părinți, cari de altmintețea ar da fiilor lor la aceste institute de creștere militare, nu ajung în poziția de a căuta drumul *școalelor de cadeți*, ori că neglija termialul potrivit pentru a se înștiința, ceea-ce ușor poate să fie în desavantajul lor.

Onorații cetitori ne vor fi mulțumitori, dacă le atragem atențiunea în deosebi asupra celor mai însemnate dispozițiuni privitoare la primirea aspiranților de a intra în școalele de cadeți ces. și regești, pentru care intrare, termenul este foarte apropiat. Aceste dispozițiuni sînt:

a) atestat, că respectivul aspirant e cetățean austriac, respectiv ugar.

b) să aibă aptitudinea corporală recerută, care este a se adevăra prin un atestat dat de un medic militar (dela marină ori honvezime), care se aibă în activitate.

c) cunoștințele recerute, pe care aspiranții au a și-le dovedi prin testimoniile școlare de pe anul școlar 1895/96 și prin testimoniul de pe semestrul I. și II. al anului curent (1896/97).

Aspiranții, cari voesc a fi primiți în cursul prim, trebuie să arate, că au absolvat a patra clasă gimnazială ori reală la o școală publică sau investită cu dreptul publicității cu un rezultat cel puțin „îndestulitor”. Cu clasele școalelor medii sînt considerate de o potrivă și școalele civile organizate pe basă art. de lege XXXVIII din 1868. Notele rele („îndestulitor”) din limba latină și l. greacă nu împedecă primirea.

Aspiranții cu nota generală „îndestulitor” vor fi supuși unui *examen de primire*, ear' pentru cei-ce vin dela școale cu limba de propunere *negermană*, la examen această împrejurare se va lua în considerare și dela aspirant se va pretinde, ca să corăspundă în limba maternă celor pretinse pe cursul I., dar' totuși se recere să cunoască limba *germană în vorbire și scriere în așa grad, încât la prelegeri să poată urmări cu pricepere pe profesor*.

Primirea într'un curs mai superior, decât cursul anului I., se poate face numai, dacă la examenul de primire se vor dovedi și cunoștințele acelor obiecte de studiu militare teoretice și practice, care se propun în cursurile inferioare.

d) atestat de moralitate mulțumitor; dacă în testimonial școlastic nu este indicată o purtare morală mulțumitoare, este a se aduce un atestat de moralitate dela primarul comunei.

Etatea *minimală* împlinită și *maximală* netrecută pentru ori-ce școală de cadeți dela infanterie este și adeca pentru

cursul:	minim:	maxim:
I.	14 ani	17 ani
II.	15 „	18 „
III.	16 „	19 „
IV.	17 „	20 „

Etatea se scotește până la 1 Septembrie 1897.

Pentru cursul I. al anului școlar 1897/98 se primesc și aspiranți, cari au trecut de 17, dar' încă nu sînt de 18 ani, dacă momente independente de voința aspirantului (boală etc.) l-a împedecat în continuarea studiilor sale și dacă el va depune examenul de primire cu rezultat cel puțin „bun”.

Amănuntele în privința aceasta se cuprind într-o broșură, (*Aufnahmsbedingungen für den Eintritt in die k. u. k. Cadettenschulen*),

ce se capătă la comanda ces. și reg. a școlii de cadeți din Sibiu pentru 20 cr. de exempl. în limba germană ori maghiară. Din această broșură se poate vedea și cât de mari sînt taxele, ce lucruri trebuie să aibă aspirantul la intrarea sa în institut, ce documente se recer și cum trebuie scrise petițiunile și în fine se arată cum are să fie examenul de primire.

Cerurile de primire sînt a se înainta direct până la 15 August la comanda acelei școle de cadeți, ce se află mai în apropiere (pentru Ardeal la comanda școlii de cadeți în Sibiu. K. u. k. Infanterie Cadettenschule). Cerurile sosite după acest termen nu se vor lua în considerare.

Examenul de primire, la cari aspiranții vor fi conchemați la începutul lunii Septembrie, se vor ține dela 12—16 Septembrie 1897.

„Reuniunea funcționarilor”.

— Un cuvânt rupt ales. —

Tor. Petrovoso, în Italia.

Sînt peste două luni decănd mi-am luat libertatea să scriu vre-o 2—3 articole despre „Băncile noastre”, în care am scos la iveală unele lucruri, pe care le-am ținut vrednice să fie discutate de marele public român. În articolul de încheiere am ventilat *ideea înființării unei reuniuni a funcționarilor dela băncile românești*.

N'aveam și nu am pretenții de „inițiator”, dar' speram că relevând cu deosebire această ultimă idee, se va afla dintre numeroșii noștri funcționari mai cu trecere unul, care să apuce „ideea” și să lucreze într'acolo, ca ea fapt să se facă. În cazul cel mai rău mă așteptam, ca să spună vr'un „domn director” sau „șef comptabil” bunăoară, că pentru realizarea ideii n'a sosit încă timpul sau că nu e bine să ieșim nepregătiți la largul sau în fine mă așteptam la — vorbă de înfeș, să știu cum stăm.

Dar' zădarnică așteptare! Ai noștri cei „cu trecere” tac de se omoară cu tăcerea.

„Mi-am permis atunci să mă pun în corespondență cu colegii și prieteni mei și să le cer statul ce să facem.

Toți însufleșiți, cu deosebire cei din țeara Hațegului, dar' toți se învîrt pe lângă idea că ar fi bine să fie în capul lucrării un funcționar cu trecere bunăoară dela „Albina” — acela să conducă, ear' noi — cei mici — să lucrăm cu zel.

M'am adresat la un distins funcționar, dar' treaba baltă a rămas.

Atât ca exemplu și cred că e prea de ajuns.

Și acum ca să ne înțelegem pe deplin, ca să îndreptăm ce e greșit, ca să ni-se dea posibilitatea, ca cu toții, care avem dor de muncă, să putem munci cu dragă inimă, ca cu toții să progresăm mult, repede și bine, să facem bine și în viitor să nu mai fim atât de „nu știu cum”.

Să nu ne mai întrebăm, că oare „cine vorbește” — ci să ascultăm și să cumpănim ceea-ce „vorbește”.

Să primim binele, vină el dela ori cine și să discutăm și să combatem răul, fie el de ori-cine conceput.

Să supunem adeca apreiției ori-ce pornire nouă — să scotem ce e bun și să nimicim ce e rău într'ensă.

Totdeauna însă să fim binevoitori, calmi și obiectivi în desbatere, să discutăm cu iubire de neam, fără patimi personale, căci numai o astfel de discuție aduce roade folositoare.

Iubiții bătrâni și cinstiții mai mari să nu mai fie atât de „nu știu cum”, căci dacă dergustul ne va cuprinde pe noi cei tineri, să nu ni-se impute și să nu se mire, că noi vrem „nu știu ce”.

Am zis!

Vasile C. Osavadă,

comptabil la „Steaua”.

CRONICĂ

Sibiu, 21 Iulie n. 1897.

Convalescența principelui Ferdinand. În urma consultului, pe care l-au avut medicii, cari îngrijesc pe A. S. R. Principele Ferdinand, s'a dat următorul buletin medical:

Sinaia, 18 Iulie orele 4 după amiază.

Subsemnații, întruniți în consultație pe lângă Alteța Sa Regală Principele Ferdinand, am constatat că starea A. S. Regale s'a ameliorat din toate punctele de vedere; puterile au crescut într'un mod cu totul satisfăcător. Sub influința șederii la Foișor putem spera, că deplina restabilire nu va întârzia. Eventual se vor mai publica noi buletine. Dr. Bucliu, Dr. Cantacuzino, Dr. Kremnitz.

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressandt.

Sz. 13753-1897.

[1658] 1-1

Publicațiune.

Pentru asigurarea reconstruirii podului nr. 4 aflător pe drumul municipal Dala—Vurper—Noorichiu se va ține în 30 Iulie 1897 la 10 ore a. m. în sala mică din palatul comitatens o pertractare cu oferte închise.

Doritorii de a întreprinde această lucrare sunt provocați să-și substearnă ofertele referitoare la întreprinderea efectuării acestei lucrări până la ore 9 a. m. a zilei fixate, la vice-comitele comitatului. Oferte intrate mai târziu nu se vor considera.

Ofertele trebuie să fie închise, sigilate și provăzute cu vadiul de 5%, computate după suma preliminară cu 1857 fl. 47 cr.

Operațiunile tehnice și condițiunile referitoare la lucrarea din chestiune se pot vedea la oficiul de construire reg. ung. din Sibiu în orele de oficiu.

Sibiu, în 19 Iulie 1897.

Reissenberger,

vice-comite.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau**Naționalitatea**Traducere
de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, interferează în cel mai necruțător mod renegatismul.

Preț cu trimitere francată e numai 25 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

Pentru sezonul de voiagiu și de băi

recomand

toate cele necesare la voiagiu,

în alegere mare și cu gust,

Perii de haine, de cap, de unghii și de dinți, curățitoare de peptene, bureți (spongii) pentru scalde, traiste pentru burete, țiuțoare de burete, mănuși pentru frotat, legături de frotat, perii de spălat (Waschlappen), luffa, mănuși de luffa, Crème Iris, Crème Margit, Crème Grochlich, Crème Madeira, Crème Diana, alife pentru pistrii, alife Spitzer, rețea pentru pâr, fer de frizat, lampă de ars ferul și fer pentru bucle

precum și toate felurile de [1552] 3-5

săpunuri de toaletă, parfumării

de toate prețurile și de calitate bună și proaspătă.

La comanda prin poștă a se adresa:

Parfumeria Meltzer,

strada Căminăiei,

Edificiul comandei de corp.

Daniel Meltzer jun.,

fabrică de săpun și lumini

Sibiu,

strada Gușterii nr. 23.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

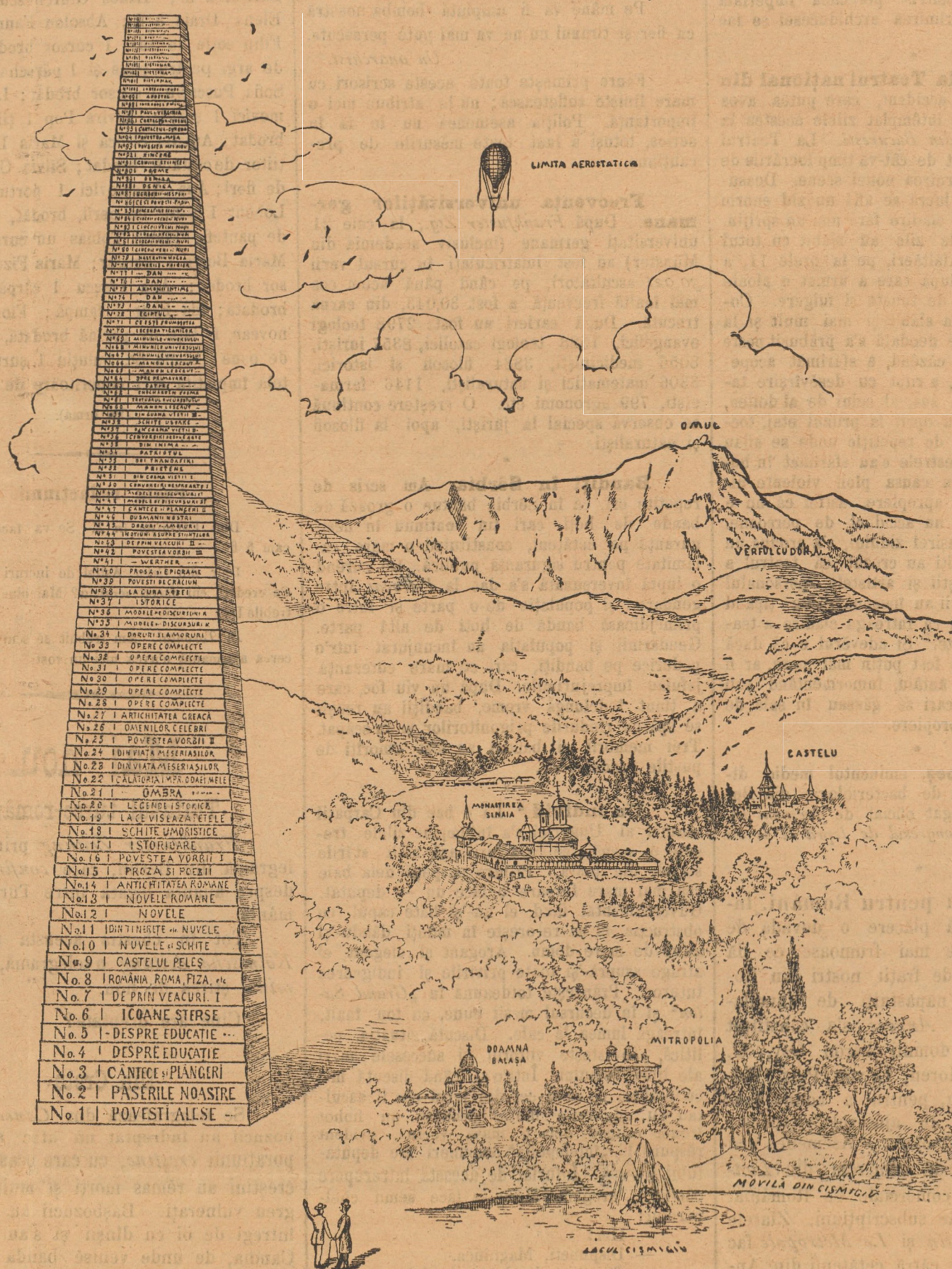
1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 3 bani.
4. Pipăruș Petru. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, călător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Poveștea lui Ighar. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgitea. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giulur Născușului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Prof. N. Urmovă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Povește franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgitea. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele călătoriei ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Povește de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născușul-impărat. Povește din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Povește din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povește în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povește în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povește în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povește în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pcurarul. Povește de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare toate volumele apărute până acum în „Biblioteca pentru toți“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sunt pricepuți în geografie... Dar' credeați tu că Buzoianu, care e profesor de geografie în România, se nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vreo.

Păcală. — Ei bine, mă, în harta cea nouă ce a scos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrec și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți“ a lui Müller, a Neamțului acela din colțul pasagiului.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— A! da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stăncescu cât 'i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți“ cărțile care se vând numai 30 bani (adevă 16 cr.) una și care sunt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de citire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vândut vre-o 400.000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc Biblioteca asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu.

Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că 'i-l dă gratis și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

Nr. 1. Andersen, Povești alese. 2. S. Fl. Marian, Păciturile noastre. 3. Mihail Zamfirescu, Cătece și plângeri, I. 4-5. Herbert Spencer, Despre educație. 6. A. Vlăduț, Icoane sters. 7. Carmen Sylva, De prin vecuri, I. 8. Michelet, România, Roma, Pisa, etc. 9. Leo Bachelin, Castelul Peleș. 10. T. Maiorescu, Novele și schițe. 11. André Theuriot, Din tinerete, etc., novele. 12. M. Demetrescu, Novele. 13. Duiliu Zamfirescu, Novele romane. 14. Wilkins, Anticărțile române. 15. Gr. M. Alexandrescu, Proză și poezii. 16. Anton Pann, Poveștea vorbii, I. 17. Doamna Colomb, Istoriore. 18. Dumitru Teleor, Schițe umoristice. 19. Alfred de Musset, La ce visasă fetele. 20. Bolintineanu D., Legende istorice. 21. Genevraye, Ombră, roman. 22. Maistre Xavier, Căltoria împreg. odăii mele. 23. Popov-Bănățeanu, Din viața meseriașilor. 24. Anton Pann, Poveștea vorbii, II. 25. Biografiile oamenilor celebri. 26. Mahaffy, Anticărțile greacă. 27-28. Creangă, Opere complete. 29. Ionescu-Gion, Istorie. 30. Dumitru Stăncescu, La gura sobei. 31. Povești de Crăciun. 32. Radu D. Rosetti, Proză și epigrame.	Nr. 38. Goethe, Werther, roman. 39. Anton Pann, Poveștea vorbii, III. (ultim). 40. Carmen Sylva, De prin vecuri, II. (ultim). 41. Huxley, Noțiuni asupra științelor. 42. Depărateanu, Doruri și amoriuri, I. 43-44. Adamescu, Modele de discursuri române. 45. Depărateanu, Doruri și amoriuri II. (ultim). 46. Dr. Urechik, Dugmanii nostri. 47. M. Zamfirescu, Cătece și plângeri, II. (ult). 48-49. Adamescu, Modele de discursuri străine. 50. Pecaut și Baude, Convorbiri despre artă, I. 51. A. Vlăduț, Din goana vieții, I. 52. François Copée, Prietene, roman. 53. Wildenbruch, Doi Trandafiri. 54. Bourde, Patriotul. 55. Radu D. Rosetti, Din inimă. 56. Pecaut și Baude, Convorbiri dpr. artă, II. (ult). 57. A. Vlăduț, Din goana vieții, II. 58. Caragiale, Schițe uoare. 59. A. Vlăduț, Din goana vieții, III. (ultim). 60. Abatele Prevost, Manon Lescaut, roman, I. 61. D. R. Rosetti (Max), Trotoarul Bucureștilui. 62. Tennyson, Enoch Arden, poemă. 63. D. C. Ollanescu (Ascanio), Satire. 64. Costin, Spre primăvară. 65-66. Prevost, Manon Lescaut, v. II. și III. (ult). 67-69. Minunile universului, vol. I, II. și III. 70. P. Dulfu, Legenda Țiganilor. 71. Const. Stăncescu, Ce este frumusețe. 72. Buzoianu, Egiptul. 73-74. A. Vlăduț, Dan, partea I.	Nr. 75. A. Sihleanu, Armonii Intime. 76-77. A. Vlăduț, Dan, partea II. și ultima. 78. Angier & Sandeau, Ginerile lui Poirier. 79. A. Pann, Nastratin Hogea. 80-84. Filimon, Ciocotii vechi și noi, roman. 85. Adamescu, Biografiile scriitorilor români. 86. Putlitza, Ce poartă pădurea (novele). 87. G. T. Buzoianu, Berberit-Kesperidele (geografie). 88-89. Dumas (Al. ful), Demia, teatru. 90. H. G. Lecca, Poeme. 91. Gastineau, Geniile științei și industriei, (biografii). 92. Radu D. Rosetti, Sincere, (poesii). 93-94. A. Pann, Poveștea lui Moș Albu. 95. G. T. Buzoianu, Cartagena-Cyrena (geografie). 96-97. B. de St. Pierre, Paul și Virginia, (rom.). 98. Stavri, De demult, (poesii). 99. Petofi, Apodul, (poemă). 100. Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, (biografii). 101-110. Urechik, Dicționar frances-român. 111. Th. M. Stoianescu, Poezii. 112-113. Morand, Introducere la studiul științelor fizice. 114. Seneca, Lăstăie sufletescă. 115. Dumitru Teleor, Alte schițe umoristice. 116-117. A. Vlăduț, Iubire, poezii. 118. V. Pop, Fleacuri, (amintiri duioase, schițe și nuvele). 119. Carmen Sylva, Robia Peleșului, traducere de Elena Radu Rosetti.

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.